

ОШ „Светозар Марковић“ Бродарево

БОШ

ШКОЛСКИ ЕЛЕКТРОНСКИ ЧАСОПИС

ГОДИНА: 2.

БРОЈ: 11.

НОВЕМБАР, 2022.

У ОВОМ ИЗДАЊУ ИСТИЧЕМО:

Пријем првака

Међународни дан
писмености

Европски дан језика

Дан Бошњака

Дечија недеља

Интервју са психологом

Дан школе

Дан пешачења

Успех у стоном тенису

Јесење радионице

Година II, бр.11, 2022.

Оснивач и издавач:

ОШ “Светозар
Марковић”, Бродарево

Главни и одговорни уредник:

Елдина Шеховић

Редакција :

Ервина Бећировић

Елдина Шеховић

Самра Калтак

Дениса Деленџић
Сабрина Аломеровић

Денис Аломеровић

Адмир Аломеровић

Маида Планић

Технички уредник:

Елдина Шеховић

Лектура:

Ервина Бећировић

Адреса: ул. Пионирска 1

31305 Бродарево

Телефон: 033/777-102

Факс: 033/777-373

033/ 777-650

Е-mail школе:

ossmarkovic1@gmail.com

Е-mail часописа:

skolskicasopissm@gmail.com

УВОДНА РЕЧ

Драги читаоче,

Са великим задовољством вам представљамо 11. број школског електронског часописа „Брош“.

И ове школске године настављамо са израдом електронског часописа као примером добре праксе, развоја естетске и дигиталне компетенције, сарадње и тимског рада, развијања стваралачких способности и самоиницијативе.

Електронским часописом доприносимо промоцији ученичких радова, активности и постигнућа.

У овом броју смо се потрудили да вас информисемо о свим дешавањима у нашој школи у претходна два месеца.

У томе су нам помогли ученици новинарске секције, као и сви ученици и наставници који су својим прилозима допринели да часопис буде квалитетнији и занимљивији.

Редакција **БрОШ** -а.

Секција за школски часопис

Нова школска година изнедрила је нову секцију - школски часопис. Потреба за секцијом овог типа јавила се када и идеја о часопису, али је било потребно време да се осмисли адекватан план који би пратио активности по кварталима.

Циљеви секције су следећи:

- оспособљавање ученика за писање публицистичким функционалним стилем;
- увођење у свет журналистике;
- упознавање са критеријумом одабира грађе за публикавање;
- изграђивање „уређивачког” укуса.

Будући да живимо у ери дигитализације - борба за очување писане речи намеће се као императив. Сачувати лепоту писане речи и оставити је будућим поколењима треба да буде задатак свих и аманет који ћемо оставити онима после нас.

Секција за школски часопис даће свој несебични допринос публикавању активности школе, као и њеној промоцији.

Чланови сеције имаће прилику да се подробније упознају са неким облицима писаног и казаног (интервјуом, репортажом, стрипом, анкетом), да први пут посете редакцију неког листа и осете драж праћења актуелног, али и оживљавања заборављеног.

Можда се међу њима крију и будући новинари...

Радујемо се новим походима!

Срдачно,

Чланови Секције за школски часопис,

Руководилац: *Ервина Бећировић*

ПРВИ ДАН ШКОЛЕ

Први школски дан и полазак у школу * представљају један од најважнијих дана у години за сву децу и родитеље. Деца нестрпљиво очекују полазак у школу, али након распуста и одмора није лако тек тако се навићи на школу. Да би деци почетак и први школски дани бити што лакши, широм света се практикују различити обичаји, како би деци олакшали прелаз са одмора на школске обавезе.

Пуно земаља у свету има специјалан први школски дан и ево неколико занимљивих примера:

* У **Немачкој** деца за први школски дан добијају школску торбу, али то није ранац већ паковање налик великом фишеку, који је испуњен школским прибором и слаткишима, како би деци школска година била слатка.

У **Индији** деца, такође, добијају поклоне првог школског дана. Како се у Индији први школски дан поклапа са почетком сезоне монсуна, обично је поклон нови кишобран.

* У **Русији** је први школски дан познат као Дан вештина и знања. Подразумева специјалну церемонију у школи. Деца обично својим учитељицама доносе букете цвећа, а добијају од њих балон.

* Први школски дан деца у **Италији** иду у куповину униформи. У вртићима дечаци носе плаво-беле, а девојчице пинк-црвене униформе. Након првог разреда сви носе тамноплаве униформе.

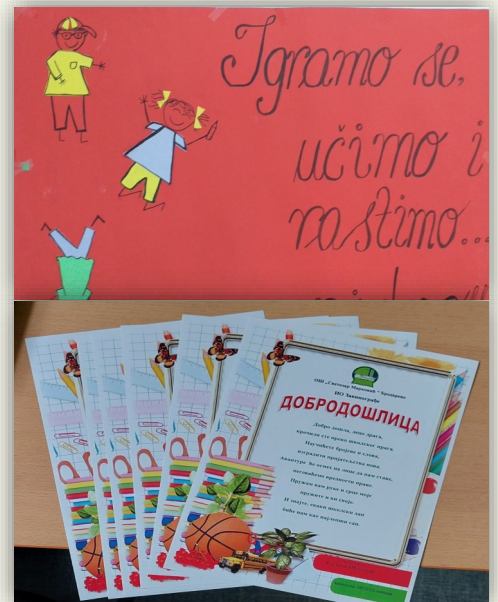
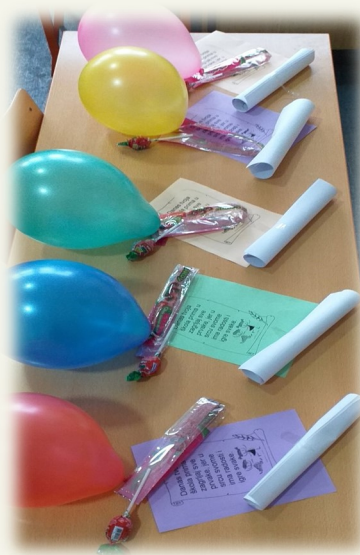
СВЕЧАНИ ПРИЈЕМ ПРВАКА

Први школски дан у нашој школи обележило је дружење са првачићима.

Ове године нашу школу похађа 38 првака који ће наставу похађати на српском и босанском језику.

Пожелели смо им добродошлицу пригодним програмом како у матичној школи, тако и издвојеним одељењима.

Наши нови прваци добили су школске ранчеве од локалне самоуправе као вид подршке у првим данима школе.

ОДРЕДИ

увек исто
време за
учење

ОСЛОБОДИ СЕ

страха од писмених
провера и одговарања

ПЛАНИРАЈ

своје време:
краткорочне
(недељне) и дугорочне
(месечне) планове

ИСКЉУЧИ

све што те омета у
раду: рачунар,
мобилни телефон,
телевизију, храну

ЗАПИШИ

у посебну свеску
шта имаш за домаћи
задатак, када је про-
јекат, лектира,
писмена провера

УЧИ И ПИШИ

домаће задатке са
разумевањем

Подвлачи
битне
чињенице

СЛУШАЈ

на часу јер тада
можеш научити
већину наставних
садржаја

Састављај
питања за
понављање

Нацртај
мапу
ума

ПРОНАЂИ

стално место у
свом дому где
ћеш учити

МЕЂУНАРОДНИ ДАН ПИСМЕНОСТИ

Међународни дан писмености обележава се широм света 8. септембра. Идеја о обележавању Међународног дана писмености појавила се у септембру 1965. године у Техерану, на Светској конференцији министара образовања на тему искорењивања неписмености. Као дан обележавања изабран је 8. септембар, а УНЕСКО је обележавање почео 1966. године.

За очување језика потребна је љубав према њему, добар школски систем и потребни су они којима је до њега стало. Тамо где нам је друштво, ту нам је и језик. Ако погледамо натписе, исписе по нашим улицама, школама, медијима, онда ћемо видети да најчешће нису правилно написани.

Треба пласирати нашу граматичку, морфолошку, синтаксичку и лексичку структуру на најбољи могући начин.

Писменост у Србији

Подаци говоре да у свету има око 900 милиона неписмених, док у Србији има око 850.000 становника, или нешто мање од 14 одсто популације, без дана школе или са неколико разреда основне школе. Потпуно неписмених у Србији има више од 165.000 становника. Са високим образовањем у Србији је нешто више од 650.000 становника, што је скоро 11 одсто. Компјутерски је неписмено више од 50 одсто становништва Србије.

Истраживања показују да ученици у Србији постижу резултате испод просека. Ђаци не познају довољно граматику, правопис, лексички фонд им је сиромашан. Међу младима је изражена употреба жаргонизама и страних речи, посебно англицизама.

Шта кажу најмлађи ученици наше школе о писмености?

Писмен си када умеш лепо да пишеш и читаш.

Писмен си када све разумеш.

Писменост је када поштујеш правила у писању слова и правописних знака.

Када хоћеш да будеш писмен мораш цео живот да учиш, не само у школи. Али, у школи највише.

Писмен си када лепо говориш, када умеш да користиш рачунар, поштујеш граматичка правила.

Обележен Дан српског јединства, слободе и националне заставе

Застава је један од симбола сваке нације и државе. Обично се за важне празнике сваког народа узимају важни догађаји из прошлости.

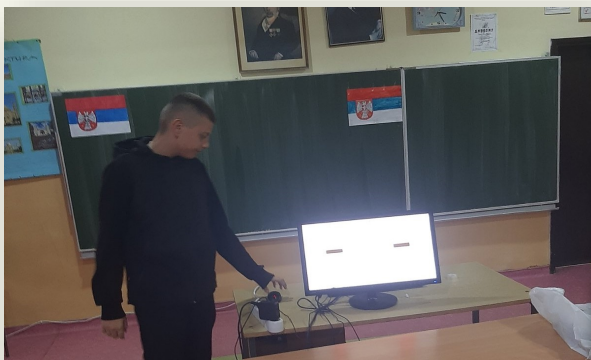
За Дан српске заставе узет је 15. септембар у сећање на тај дан 1918. године. Наиме, тог датума српска војска исписивала је једну од најтежих, али и најсветлијих страница у својој историји.

У то време војска и државно руководство налазили су се у избеглиштву у Грчкој, а наша земља је већ 3 године била окупирана од стране Аустро-Угарске и њених савезника.

Након година страдања, патњи и тешких губитака у Првом светском рату дошло је време за повратак српске војске у своју домовину. Пробој Солунског фронта и борбе за ослобођење земље почеле су 15. септембра 1918. године.

Као празник овај датум је почео да се обележава од 2020. године на предлог Владе Републике Србије, обележава се као Дан заставе, слободе и националног јединства српског народа.

Чланови секције историчара у нашој школи су, осим читања пригодног текста, имали прилику да чују додатна објашњења о српској застави као једном од три национална симбола и виде различите фотографије државне заставе и њен оригиналан изглед.

Професор историје:
Адмир Аломеровић

ЕВРОПСКИ ДАН ЈЕЗИКА

Савет Европе је 6. децембра 2001. године прогласио 26. септембар за Европски дан језика. Овај важан датум установљен је са циљем упознавања и неговања језичке и културне разноликости, као и побољшања комуникације и разумевања међу европским народима.

Европа је богата језицима. Породицу европских језика чини више од 220 аутохтоних језика. Језичка разноликост је важна компонента европских култура која се мора одржавати и неговати.

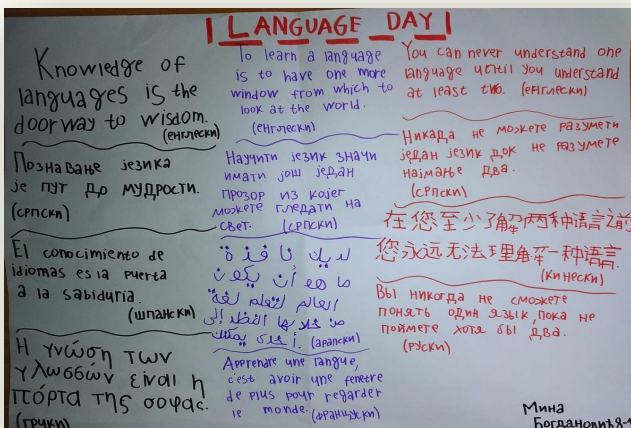
„Колико језика говориш, толико људи вредиш“, каже латинска изрека. Учење и знање више језика отвара могућности, руши предрасуде и баријере међу људима.

Европски дан језика обележава се сваке године све масовније и разноврсније, а све те манифестације наглашавају важност разноврсности језичког знања и предност вишејезичности у превазилажењу језичких препрека међу људима исте друштвене средине.

У нашој школи се изучавају два страна језика: руски и енглески језик.

Ове године ученици су писали текстове на страним језицима које уче у школи.

Језик рода мога

Са Балкана, из бивше југословенске државе потичем и тако себе, Српкињу, могу назвати и Црногорком, и Босанком или Хрватицом јер све нам је исто, и култура и историја и језик.

Тежак, кажу многи, ипак посебан рекла бих, али најлепши. И некако као да поносно кажем да ми је матерњи, управо тај словенски, српски језик. Тридесет слова са истим бројем гласова, и као једини такав, подстиче ме да и друге убеђујем да га уче кренувши од азбуке или абецеде, свеједно је. А ја, са неизмерном количином љубави према истом често читам речник; и није као да се иначе хвалим, али у овом случају кажем да сам богатија од оних који га никад нису отворили. Кроз књиге постајем образованија, а што више књига прочитам, то се осећам сигурније када се нађем у школованијем друштву. Бисери књижевности чија су ми дела помогла у томе су Иво Андрић, Меша Селимовић, Добрица Ћосић, Милош Црњански и многи други. Обожавам и поезију, прозу, песме; дивим се песницима, глумцима, читаоцима прозе који представљају наш језик у најбољем светлу. Онда кажем како је лепо бити његов део, као многи имућни људи наше државе, као знамените личности наше историје, писање истим писмом записаним на списима, познатим у свету.

Моја жеља је да овај језик траје вечно, док је и живота, све док је и писмених људи, нека се ето нађе бар један који ће чувати овај драгоцен део српског становништва.

Андреа Гојаковић, VIII

Језик рода мога

Мој језик је српски. Овим уникатним језиком говори много људи на простору Балкана, и наши људи у иностранству. Њега карактерише много јединствених особина.

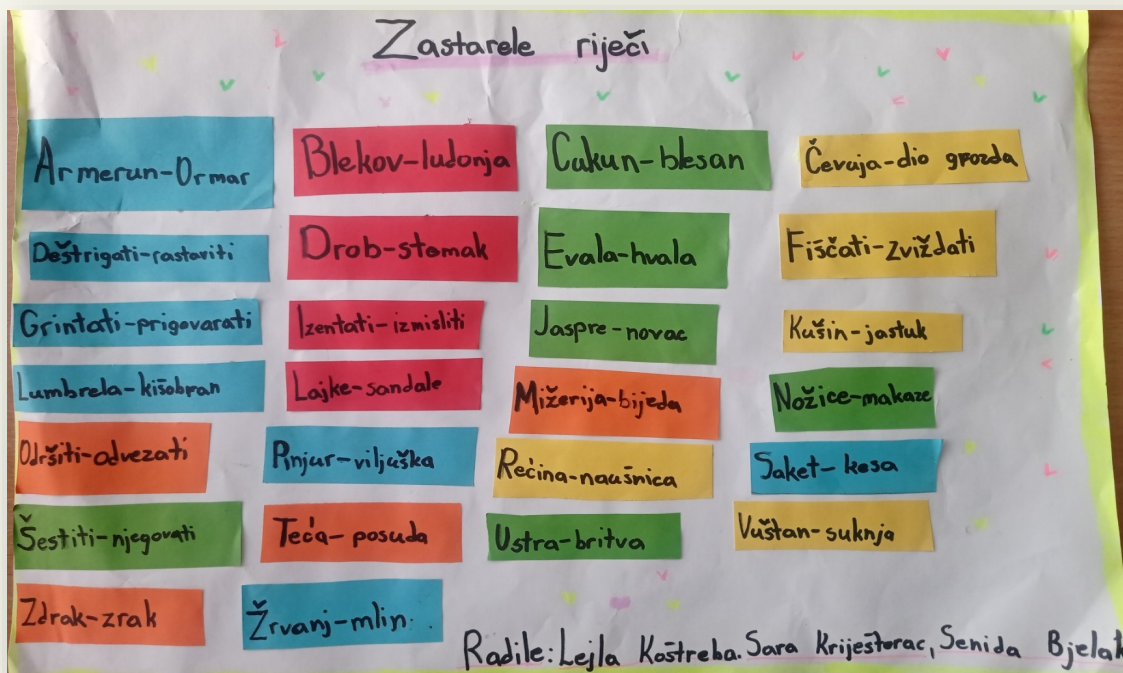
Овај словенски језик је један од најспецифичнијих на свету, зато што има неке особине који мало који светски језик има, има своју ћирилицу, а такође је српски народ једини који пише и ћирилицом и латиницом и који може у исто време да их разуме, и има своју јединствену граматику. Кроз векове, српски језик се мењао. Такође, у разним крајевима Србије, доста је различит и по акценту и начину изговора. Сви језици су посебни на свој начин, и ни један није исти, али, сви имају исту сврху постојања, а то је да се људи споразумевају да би се све што имамо у мислима, било добро или лоше, тужно или радосно, могло исказати речима, а на срећу, српски језик је богат и има добар вокабулар, па се то може остварити на најбољи могући начин.

И нешто најважније што сваки човек који прича српски језик треба да зна, је то да српски није толико распрострањен у свету, па је посебно заправо и знати тај језик. А на крају свега тога, знам да је српски био и остао један од најлепших језика на свету.

Мина Богдановић, VIII

Arhaizmima nazivamo reči, oblik reči, rečenične konstrukcije koje su davno korišćene, napuštene reči. Arhaizam označava zastarelu pojavu ili ostatak iz prošlosti u bilo kojoj oblasti ljudske delatnosti, bilo da je to kultura, umetnost, književnost, nauka, religija...

Arhaizmima se smatraju svi ostaci kulture iz prošlosti, kao i davanje njihovih obeležja savremenim delima.

Ervina Bećirović

RABIJINE PLETENICE (odlomak)

Mukom je mučala džada. I izgledalo bi da je noć sasvim progutala i nju, i kuće, i avlije, da se još ponegdje ne nazirahu svjetiljke fenjera - i to u kućama onih imućnijih ili onih koji se boje tmine, ili, svoga grijeha.

Isprehla grana džanarike zaklanjala je mali prozor oniske kuće. Cvjetala je svakoga proljeća, ali ne pamte da je roda davala. Stari Mumin govorio je da su nekada davno pod njom dvoje mladih zgriješili i nikada je nisu posjekli, no su je zanaovijek ostavili da svijetu svjedoči o svome taksiratu. Lijepa je bila samo u cvijetu dok je beharom mirisala, ali nikada se djeca ne grabljahu o njene plodove, jer ih nije rađala. Jalova je bila.

U sobi je bilo svjetlosti od fenjera. Prema njoj su se bijeljele Rabijine ruke koje su bile zaokupljene vezom, a na zidu se ocrtavala njena sjenka, široka pleća i duge pletenice koje šamija nije mogla obuzdati. Pogled joj bijaše uprt u vez, a vješti prsti unosili su u nj svu ljepotu, zanos i mladalačko umijeće.

I Mjesec proviri u sobu. Ah, takve je lijepe ni na svojim putovanjima vidio nije...

(Pripovijetka objavljena u časopisu „Almanah“, Podgorica, izdanje 45-46, str. 231, Centar za zaštitu kulturne baštine)

Dan Bošnjaka se obilježava **28. septembra**, prema zahtjevu koje je Bošnjačko nacionalno vijeće uputilo Vladi Srbije i Savetu za nacionalne manjine da potvrdi njihovu odluku o proglašenju 28. septembra Danom Bošnjaka. Obilježavaju ga kako Bošnjaci u Bosni i Hercegovini, tako i Bošnjaci u svim zemljama regije.

Ovaj datum se obilježava povodom odluka Prvog bošnjačkog sabora, održanog 28. septembra 1993. u Sarajevu, na kojem je usvojena Deklaracija da se bošnjačkom narodu vrati nacionalno ime „**Bošnjak**“, a maternjem jeziku: bosanski. Treba oštro definisati termin „**Bošnjak**“ i ograničiti opseg njegova značenja. On označava etničku, tj. nacionalnu odrednicu, a nikako vjersku, čime će brojne polemike biti ugašene, a svijest o etničkoj pripadnosti mnogo bistrija.

Bošnjak, kao i stariji naziv **Bošnjanin** (u latinskim spisima *Bosnensis*), prvobitno je bio naziv za pripadnike srednjovjekovne bosanske države. U ustaljenoj osmanskoj vladavini Bošnjak je označavao svakog pripadnika te zemlje.

Valja naglasiti da potvrda nacionalnog imena otvara put afirmaciji nacionalne historije i afirmaciji materijalne i kulturno-istorijske tekovine u Bošnjaka, kako na području Bosne i Hercegovine, tako i van njenih granica. Pored Dana Bošnjaka, nacionalni praznici Bošnjaka su:

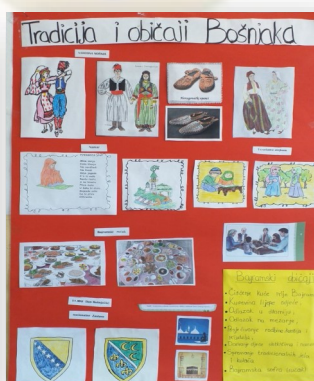
11. maj - Dan bošnjačke nacionalne zastave;

20. novembar - Dan Sandžaka.

„Svaki čovjek prema svojoj domovini ima specifičan odnos i niz raznih elemenata sainjava njegovu ljubav. Ja bih pošao od kuće. Kuća je važan element u životu čovjeka. Obišao sam , može se reći, čitav svijet, ali nisam nigdje vidio prilagođen tip kuće, kao što je kuća Bošnjaka.

(Adil Zulfikarpašić, publicista)

Učenici 1. i 2. razreda koji pohađaju nastavu na bosanskom jeziku obilježili su ovaj značajan datum različitim aktivnostima.

ДЕЧИЈА НЕДЕЉА

Најрадоснија седмица у години обележава се од 3. до 9. октобра 2022. године, јер се у њој реализује *Дечија недеља* – највећа национална манифестација за децу. Дечија недеља представља успешан модел сарадње државе, различитих цивилних и струковних организација, повезивање свих важних актера у заштити дечијих права. Сваке године обележава се у првој недељи октобра у циљу побољшања положаја деце у Србији.

Ове године Дечија недеља је обележена под слоганом:

ШТА ДЕТЕТУ ТРЕБА ДА РАСТЕ ДО НЕБА!?

На нашим просторима Дечија недеља обележава се од 1934. године и од тада се мења и развија прилагођавајући своје програмске циљеве стварним потребама и проблемима деце.

Од 1987. године, на предлог организације *Пријатељи деце Србије*, уведена је у Закон о друштвеној бризи о деци. Основни документ за планирање и реализацију активности у току Дечије недеље је **Конвенција** о правима детета **Уједињених нација** усвојена 1989. године. У реализацији активности Дечије недеље на националном и локалном нивоу учествују многобројне владине институције, удружења грађана, као и угледни појединци посвећени деци. Дечија недеља подстиче даљи развој услова за бољи положај деце и подсећа све релевантне друштвене актере на потребу пружања образовне, социјалне, здравствене, културне и финансијске подршке сваком детету у нашем друштву.

Циљеви Дечије недеље су:

- * скретање пажње најшире јавности на права и потребе деце;
- * указивање на одговорност коју породица, школа, држава и њене институције имају у заштити деце и остваривању њихових права;
- * презентација до сада постигнутих резултата;
- * указивање на примере добре праксе и проблеме у остваривању права деце;
- * подстицање интерсекторске сарадње у стварању услова за поштовање права и оптималан развој сваког детета;
- * промоција активног учешћа деце у доношењу одлука које се њих тичу;
- * покретање иницијатива и нових акција које доприносе побољшању положаја деце у Републици Србији и остваривању њихових права.

И ове године Дечија недеља је прилика да се подсетимо да деца треба да буду заштићена, да живе у здравом и сигурном окружењу.

ДЕЧИЈА НЕДЕЉА У НАШОЈ ШКОЛИ

Ове године смо Дечију недељу, како у матичној школи, тако и у издвојеним одељењима обележили богатим програмом и разноликим активностима на тему заштите и унапређења дечијих права.

Матична школа

ПОНЕДЕЉАК, 3.10. 2022.

Упознавање ученика са дечијим правима,
рецитовање ученика нижих разреда

УТОРАК, 4.10. 2022.

Потрага за благом

СРЕДА, 5.10. 2022.

Спортске активности

ЧЕТВРТАК, 6.10. 2022.

Изложба ликовних радова, писање порука
пријатељства и посета библиотеци

„Вук Караџић“

ПЕТАК, 7.10. 2022.

Маскенбал

Издвојено одељење Поток

ПОНЕДЕЉАК, 3.10. 2022.

Рецитовање и израда паноа са одговорима на питање „Шта детету треба да расте до неба!“

УТОРАК, 4.10. 2022.

Израда пластелина од теста

СРЕДА, 5.10. 2022.

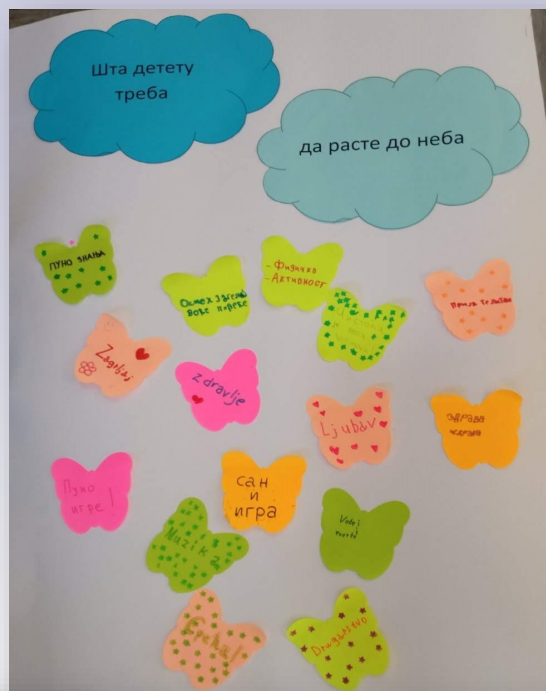
Обликовање воћа и поврћа од пластелина

ЧЕТВРТАК, 6.10. 2022.

Маскенбал

ПЕТАК, 7.10. 2022.

Потрага за благом, плес уз омиљену музику

Дечија недеља је успешно реализована, а видео запис са фотографијама и снимцима можете погледати на Facebook страници наше школе.

Издвојено одељење Завинограђе

ПОНЕДЕЉАК, 3.10. 2022.

Активности по избору ученика

Дигитални алати - Puzzle

УТОРАК, 4.10. 2022.

Саобраћајци

СРЕДА, 5.10. 2022.

Израда беџева

„Шта ми треба да растем до неба!?“

ЧЕТВРТАК, 6.10. 2022.

Палачинкарница

ПЕТАК, 7.10. 2022.

Еколози

Светски дан хоботница

Активности поводом обележавања Дечије недеље у ИО Завинограђе објављене су на друштвеним мрежама организације **Пријатељи деце Србије** и еколошког удружења **Дете заштитник планете**.

Издвојено одељење Орашац

ПОНЕДЕЉАК, 3.10. 2022.

Казивање напамет научених стихова, причање прича и извођење драмских текстова

УТОРАК, 4.10. 2022.

Уређење панона „Дечија недеља“ и исписивање шта је то - Што детету треба да расте до неба!?

СРЕДА, 5.10. 2022.

Едукативни садржаји — Пажљивко – лепо понашање на улици и у саобраћају

ЧЕТВРТАК, 6. 10. 2022.

Кореографија за песму „Банаћанско коло“

ПЕТАК, 7.10. 2022.

Активности у природи - одабрани спорт, кошарка

Дечија недеља је спроведена према планираним активностима које су унапред договорене са ученицима. Циљ је остварен кроз развијање свести ученика о својим правима и унапређењу ученика, као и даљем развоју и положају детета у друштву.

Издвојена одељења Гостун и Заступ

ПОНЕДЕЉАК, 3.10. 2022.

Одговарамо на питање: „Шта детету треба да расте до неба?“

УТОРАК, 4.10. 2022.

У потрази за благом

СРЕДА, 5.10. 2022.

Израда слогана

ЧЕТВРТАК, 6.10. 2022.

Ученици у улози учитеља

ПЕТАК, 7.10. 2022.

Играмо друштвене игре са ученицима гостима

У уторак и четвртак активности су реализоване са ученицима ИО Заступ. У петак су ученици из БиХ били гости у ИО Гостун, показали интересовање за учешће у изради завичајног паноа и говорили о акцијама које спровode у својој школи.

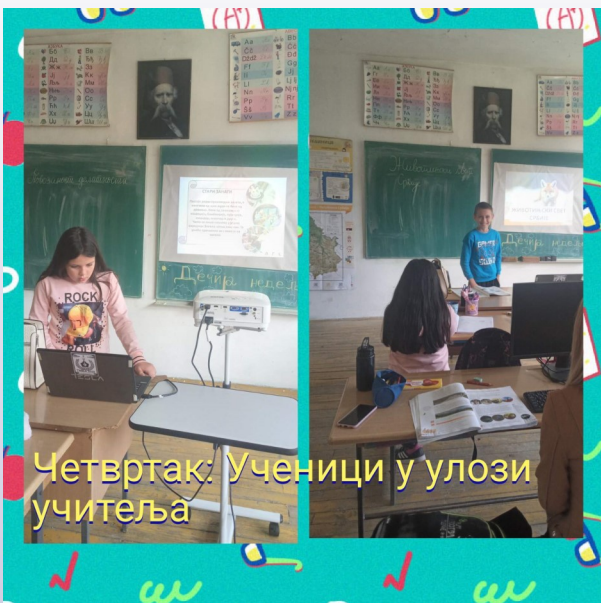
Понедељак:
Одговарамо: „Шта детету треба да расте до неба?“

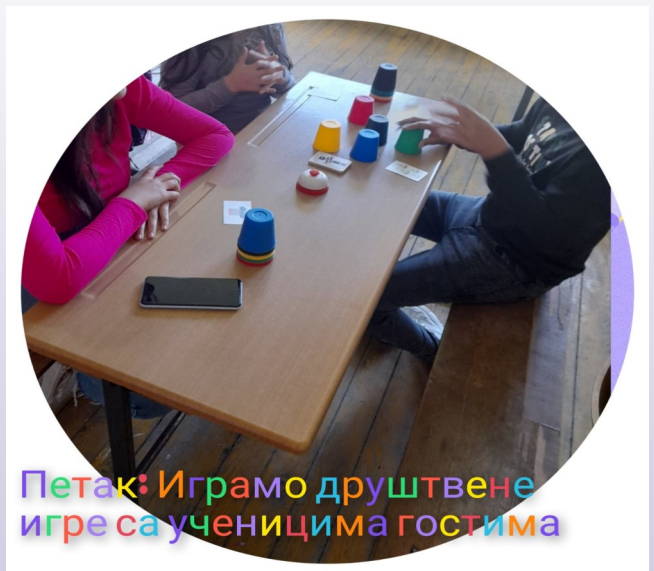
У потрази за благом
Уторак

Среда: Израда слогана

Четвртак: Ученици у улози учитеља

Петак: Играмо друштвене игре са ученицима гостима

Издвојено одељење Гојаковићи

ПОНЕДЕЉАК, 3.10. 2022.

Дрво дечијих права

УТОРАК, 4.10. 2022.

Друштвене игре

СРЕДА, 5.10. 2022.

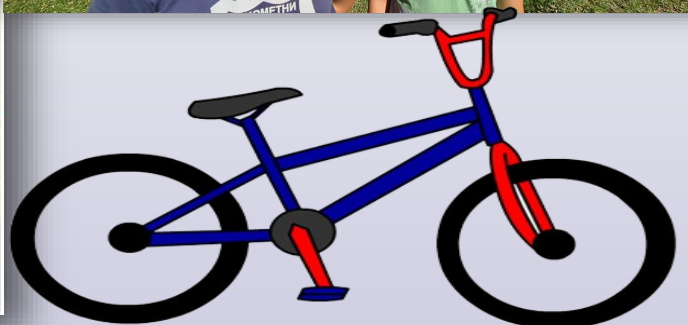
Филм уз кокице

ЧЕТВРТАК, 6.10. 2022.

Бицикличички полигон

ПЕТАК, 7.10. 2022.

Маскенбал

ПИТАЛИ СМО ШКОЛСКОГ ПСИХОЛОГА

Која средња школа треба да се заврши да би се уписала психологија?

Да би уписали психологију, потребно је да се заврши било која четворогодишња школа. Одсек за психологију налази се на факултету друштвених наука (као што је филозофски). Студије су усмерене ка проучавању психологије као науке.

Да ли психолози иду код психолога?

Наравно да иду. Психологија је широка област. Постоји велики број теоријских (општа, физиолошка, развојна, социјална...) и примењених психолошких дисциплина (педагошка, психологија рада, клиничка психологија...).Има доста подкатегорија, можда вама занимљива и форензичка психологија, спортска психологија..... Све њих сам набројала да вам представим колико је то широк спектар, да се психолози налазе у разним установама и да самим тим психолози посећују психологе. Исто тако психолози посећују психологе, уколико им је потребна додатна подршка и помоћ у решавању неких животних ситуација у којима се тренутно налазе.

Ако директор оде у пензију и сад га мења заменик директора, ко ће да буде његов заменик: психолог, педагог или наставник кога он изабере?

Ово је више правно питање, на њега би требало да нам одговори секретар школе. Укратко, пре него што директору истекне мандат, према Закону о основама система образовања и васпитања, шест или четири месеца раније расписује се конкурс за новог директора. Директор школе сваке године бира заменика директора. Такође, психолог и педагог могу да се кандидују за директора школе, ако испуњавају одређене услове прописане законом.

Која је разлика између психолога и психијатра?

Као што сам већ поменула у неком од претходних питања, психолог стиче образовање на неком од факултета друштвених наука. Студије су усмерене ка проучавању психологије као науке. Психолози могу постати психотерапеути, уз посебне услове. Док је психијатар по свом основном образовању доктор медицине, а као специјализацију је изабрао психијатрију. Дакле, психијатри су на првом месту лекари, па је њихов приступ менталним обољењима превасходно медицински. Такође, и психијатри могу постати психотерапеути.

Где све психолози раде?

Психолози раде у школама као стручни сарадници или предају психологију у средњим школама, у установама социјалне заштите, у фабрикама, у маркетиншким агенцијама, у развојним саветовалиштима, у болницама, у заводима за запошљавање. Једини су квалификовани за обављање тестирања особина и карактеристика личности.

Када треба посетити психолога?

Када вам је потребно стручно мишљење и савет у вези неких животних питања или помоћ, подршка да решите неке дилеме или конфликте које имате.

Психолози се баве психичким животом, осећајима и понашањем људи везаних са разним животним ситуацијама кроз које све особе пролазе. У вашем узрасту психолози вам помажу како да боље учите, како да превазиђете трему и страх пред одговарање, који факултет је најбољи да изаберете, како да превазиђете страх од затвореног простора...

Некада људи долазе код психолога са очекивањем да ће им он дати готово решење за њихов проблем. Психолог не даје готова решења.

Циљ је да сами увидимо разлоге понашања и да лакше доносимо одлуку за коју сами сносимо одговорност.

Психолози нису мађионичари, нису неко ко може да вас „прочита“ и предвиди ваше будуће понашање. Знајте, у животу не постоје једноставна, тачна решења, уз рад са психологом стичете зрелост за одговорнији однос према себи и другима у животу!

Ученички парламент

Нађите креативне начине којима ће дете решавати проблеме и вежбати памћење користећи своје сопствене снаге и већ познате изворе учења.

Самра Калтак, школски психолог

Дана 12.10.2022. године Основна школа „Светозар Марковић“ Бродарево прославила је 103 године рада и постојања уз организовану свечаност за све ученике, родитеље и запослене. Подсетили смо се свих успеха у претходном периоду, пожелели више успеха у периоду који је пред нама.

Ученици првог разреда засадили су „Дрво генерације“ у дворишту школе.

Традиционално је организован литерарни и ликовни конкурс на тему „*Моја школа, мој други дом*“ а радови су бирани у категоријама млађих и старијих разреда. Школа се и ове године потрудила да обезбеди пригодне награде за најуспешније радове.

Богат културни програм који су ученици припремили са своји учитељима и наставницима презентовали су присутнима у препуној сали.

Присутнима се обратио директор школе Амел Курбеговић.

Поштоване колегинице и колеге, уважени родитељи, драги ученици, данас обележавамо Дан школе у складу са традицијом и Годишњим планом рада школе. Желим да у своје име и у име нашег колектива свима пренесем најтоплије честитке са жељом за добро здравље, успех у раду и пуно среће на свим радним и животним плановима. Посебно желим да се захвалим свима Вама који несебичним радом и залагањем доприносите да наша школа буде препознатљива по квалитету и мерљивим резултатима успеха. На тај начин трасирате пут који је исправан и сигуран ка будућности наших ученика, локалне заједнице и наше државе. Велика захвалност припада нашим ученицима и родитељима који уз све потешкоће са којима смо се заједнички сусретали, успели су да истрају, храбро и одважно корачајући ка узвишеном циљу. Верујући у циљ и своје залагање, степеницу по степеницу, зоном наредног развитка и применом свих педагошких и васпитних метода остваривали смо и оствариваћемо оно што је наш узвишени циљ – ЧОВЕК у правом смислу те речи. Човек је свестрано развијена личност оспособљена да примени стечено знање, умење и навике у свакој прилици и ситуацији и за кога нема препреке. За овај циљ смо сви битни и одговорни у систему у коме радимо и стварамо. Пред нама су нови изазови, глобални и локални проблеми које сви заједно морамо превазилазити и наћи најбољи пут и решења да их савладамо. То смо показали и доказали да можемо и када смо успевали кроз све ове године и изазове који су иза нас. Данас је прилика да се захвалимо свим донаторима, вакифима, људима који су материјално и нематеријално помагали и били подршка нашој школи. Посебна захвалност припада Министарству просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, Влади Републике Србије и председнику Републике Србије који су дали огроман допринос унапређењу система образовања и васпитања, а самим тим и побољшању квалитета рада наше школе. Неизмерна захвалност на подршци и разумевању припада Школској управи Ужице, начелнику Владу Живановићу са сарадницима. Важна и неизмерна улога подршке у нашем раду припада локалној самоуправи Пријепоље уз отворени позив и молбу за реализацију неопходне подршке и инвестиционих улагања у систем школства, а посебно на истакнутим проблемима са којима се већ дуже време сусрећемо. Верујући у светлу будућност у којој су нам водиља, и на првом месту позитивне мисли, делујући искрено и снажно мотивисани да постигнемо жељене циљеве и резултате, сигурни у успех који ће бити награда, поред новца за који радимо, остварићемо све задатке и постићи још боље резултате који немају цену. Срећан Дан школе и од Бога Вам здравље и свако добро.

Амел Курбеговић,
директор школе

Прикупљене радове вредних ученика поводом организовања наградног конкурса на тему „Моја школа, мој други дом“, комисија је пажљиво одабрала према унапред утврђеним критеријумима.

На **литерарном конкурс**у, у категорији млађих разреда, прво место освојила је Нејла Сакић, ученица IV2, друго место освојио Исмар Башић ученик IV разреда ИО Завинограђе а треће место ученица IV2 Ајла Кукуљац. Похваљен је рад Халиме Гојак, ученице II1.

У категорији старијих разреда, на **литерарном конкурс**у, прво место је освојила Амера Бјелак, ученица VIII разреда ИО Орашац, друго место ученица одељења VIII1 Енеса Аломеровић, а треће место ученица VIII1, Илда Хаџибулић. Похваљен је рад ученице VII1, Елме Курбеговић.

На **ликовном конкурс**у у категорији млађих разреда прво место освојио је Амар Ханић, ученик III1, друго место ученица III3, Алина Прељевић, а треће место такође ученица одељења III3, Амила Балија.

Похваљени су радови следећих ученика: Елмин Ровчанин III3, Нејла Сакић IV2, Мија Шљивић IV1, Хатаб Бјелак ИО Орашац, Амар Лисица IV3 и Ерсан Подбићанин IV3.

У категорији старијих разреда, на **ликовном конкурс**у прво место освојила је Нејла Ханић, ученица VI1, друго место Рејхана Даутовић VIII1, а треће место ученик VIII2, Стефан Гојак. Похваљени су радови следећих ученика: Амина Аљевић V1, Мајла Балићевац VII1 и Ермина Бјелак, ученица VII разреда ИО Орашац.

I награда

Моја школа, мој други дом

Свако дете, када пође у школу, заволи школу и она постане нови дом.

Моја школа је бела, стара и оронула. Једна је од најстаријих школа у пријепољској општини. Прозори су јој обојени у бело, а клупе у дворишту офарбане веселим бојама. И поред старих зидова из ње избија нека топлина и спокој који крије многе тајне које се преносе генерацијама. Временом, долазећи сваки дан у школу, заволела сам сваки њен кутак. Чак ми се и свиђа онај офарбани зид у холу код моје учионице, украшен са две цветне саксије. Једном сам, пролазећи поред чесме у дворишту за време малог одмора, случајно чула разговор две школске клупе. Сазнала сам за разне дечије успомене, усхићена дечија лица када победе на утакмици, уплашеног дечака који је пао док је трчао, девојчицу којој се свиђа друг из VII2. Чесма као да је осетила да их прислушкујем и замолила ме је да пазим на њих, ширим љубав и другарство, да да марљиво учим и растем уз њих.

И од тог дана чврсто реших да кад одрастем завршим велике школе. Доћи ћу до моје школе да удахнем њен мирис, угрејем се у њеном крилу и сазнам како и даље пркоси времену онако храбро и неустрашиво.

Нејла Сакић, IV2

Моја школа, мој други дом

Школа, то није само реч, то је нешто што ће нам увек отворити врата и рећи: „Стварно, да ли знаш то?“ То је оно због чега се трудимо за бољу оцену и бољи успех у нашем школовању. Заиста, вреди ићи у школу, похађати разреде као и сва остала деца и што је најбоље од свега, имати одличан успех.

Моја школа је увек иста, нимало непромењена. Сваког дана ме чека и сваког дана отвара деци врата. Збиља, стварно волим своју школу и све људе који се у њој налазе. У њој проводим пола нашег дана, можда некада и мало више. Водимо рачуна о њој, али без обзира на све, она се не разликује од других. Пуно лепше изгледа када украсимо учионицу и поспремимо двориште. Не знам зашто, али у њој се сви осећамо слободно, сви смо весели! Моја школа је пуна деце која жуде за знањем. Сваког ђака ће да прими, без обзира на величину, изглед или памет. Када сам била мала мислила сам да ћу, када кренем у школу, бити уплашена или заробљена, али се испоставило да школа децу преображава у нове и озбиљне људе спремне на живот. Било да је то основна или средња школа, сву децу ће нечем научити. Школа је школа. Ни по чему се наша школа не разликује од осталих, као ни ми деца од друге деце. У школу идемо да бисмо стекли знање и да бисмо се мало боље упознали са животом. Свака школа треба да буде уредна и чиста јер у њој проводимо пола дана. Клупа, столице и табла, све нас то чека после распуста или неког излета. Моја школа је мој дом из једног разлога који гласи: „Школа је једна чињеница с којом се сусрећемо већ од шесте године и у којој се боримо за бољи успех и за сва такмичења.“ Наравно да се као и сва остала деца, трудимо најбоље што можемо и чувамо нашу школу од заборава.

Кроз живот ћете се сетити ваше школе и свих уздисаја када нешто нисте могли да научите, али запамтите, само образовање обећава човеку да ће га пажљиво и правим путем водити кроз живот.

Амера Бјелак, VII3 ИО Орашац

Моја школа, мој други дом

Када неки ученик буде принуђен да напусти школу за коју је мислио да никад неће морати, брине како ће се прилагодити условима и начину рада у другој школи.

Сигурно се већина ученика прилагоди врло лако, као што сам и ја ове школске године. Када сам напустио место боравка и своју стару школу, често сам размишљао како ће изгледати моја нова школа. А онда је дошло време за почетак нове школске године и упис у нову школу. Уписао сам се у ОШ „Светозар Марковић“ Бродарево и то у једном прелепом издвојеном одељењу које су ми препоручили они који су похађали исту.

Када сам се први дан упутио ка школи, само сам размишљао о томе како ће ме нови другови прихватити, да ли ћу успети да испуним оно што се од мене очекује, и још много тога ми је окупирано мисли и имао сам трему.

Спољашњи изглед школске зграде и дворишта ми се јако допао: кућице за птичице, клацкалице, засађене биљке, украшени прозори. Све то је одавало утисак да ћу се осећати врло пријатно. Када сам ушао у школско двориште, препознао сам моје две нове другарице које станују у мом новом комшилуку. У том тренутку сам осетио велико олакшање. Следило је упознавање са осталим ученицима. Учитељица нас је све дочекала са добродошлицама, поклонима и охрабрујућим речима. И сав терет који сам осећао је прошао после само једног дана проведену у школи. У школи имамо све услове за различите начине учења, мени до сада непознате. Све радимо без притиска и са лакоћом, помажемо једни другима у свему што је потребно. Након месец дана боравка у овој школи, имам утисак као да сам годину дана овде. Сваког јутра са радошћу крећем у школу, спреман за нове авантуре, дружења и учење. Све оно за чиме сам на почетку жалио, нестало је. Осећам се јако срећно и задовољно у новој школи.

У овој школи имам све оно што нам је потребно, много љубави, знања и смеха, топлину једног дома којој недостаје једино кревет за спавање.

Исмар Башић, IV разред ИО Завинограђе

Моја школа, мој други дом

Моја школа је други мој дом,
ту свако дете има мали кутак свој,
где га увек чека љубав и радост,
да ту са друговима проведе своју младост.

У задњим клупама највише времена проводимо,
а због тога наставнике до лудила доводимо.
Читамо и пишемо за оцене тешке,
а поред задатака, имена жврљамо у свеске.

Ми и математику, физику и географију волимо,
иако, можда, понекад, да откажу контролни
Бога молимо,
Јер ако неко другачије каже, будите сигурни
да вас лаже.

Све у школи на наш дом личи,
јер само то правим ученицима доличи.
Свако одељење има свог паметњаковића,
са ким проводи најлепше дане под кровом
Основне школе „Светозара Марковића“.

Енеса Аломеровић, VIII 1

III награда

Моја школа, мој други дом

Место где се дете осећа сигурно јесте његов дом, то где се игра, машта и размишља о будућности чини тај кутак посебним. Једино тако сјајно место може бити школа - наш други дом.

Школа за већину деце представља велики стрес и терет, али за мене то није тако. За мене је она нешто најлепше. Ходници окречени разним бојама ми одају утисак као да пролазим кроз велики лавиринт пун белих и црвених ружа. Поглед из моје учионице је идеалан за писање тема. Толико шаренила, људи који пролазе поред, родитеља који долазе по своју децу, све то ми говори да је школа један велики дом за све нас. Школа ми одаје утисак једног правог дома. Друштво из разреда је сјајно, сви чинимо једну велику породицу, учитељица нам је друга мајка, она нас добро пази, мази и учи како да сутра постанемо добри људи. Једном реченицом то је све за наше добро, за боље сутра. Школа је мој велики дом. Где год да кренем, радо кажем из које школе долазим, с поносом представим мој дом.

Иако неко мисли да је школа терет, ја сам ту пронашла свој мир и свој други дом.

Ајла Кукуљац, IV2

Моја школа, мој други дом

Свака школа је посебна на свој начин, али, такође, свака школа је део сваког човека.

Од првог разреда па надаље научимо доста тога. Скоро сви ми школу волимо због дружења. Много пута сам чула децу која говоре како мрзе школу, а ни сами не знамо колико нам је заправо школа важна. Искрено, ја сам срећна што постоји школа, научимо много тога што не знамо, а и због дружења. Све би било бесмислено да нема ње, потпуно другачије и чудније. Школа је место где се сви упознамо, а на крају се тужно растанемо. Сваки час има своју вредност. Неки часови су досадни, а неки забавни и занимљиви. Школа ми испуњава живот и чини га срећним и забавним. Она ће увек остати урезана у нама колико год је ми мрзели. Моја школа има велико двориште, учионице су улепшане разним сликама. Када уђете у учионицу и погледате око себе, одмах ћете схватити који се предмет одржава. Наставници су увек ту за нас, да нас исправе када погрешимо и упуте на прави пут. Школа је наш други дом, а наставници други родитељи. Имамо две велике сале за физичко. Ту проводимо најлепше тренутке. Без ње свет не би био свет. Када порастемо, схватићемо да је школовање било најбољи период који нам се десио.

Поносна сам што сам ђак ове школе и што проводим дане у њој.

Илда Хаџибулић, VIII1

БОШ I награда

Амар Ханић, III1

Нејла Ханић, VI1

II награда

Алина Прељевић, III3

Рејхана Даутовић, VIII1

III награда

Амила Балија, III3

Стефан Гојак, VIII2

ЈЕСЕЊЕ КРЕАТИВНЕ РАДИОНИЦЕ

Јесен нас већ увелико мами својим прелепим бојама, плодовима који подстичу машту и креативност. А када се споје дечија воља, креативност и машта, од шареног лишћа и јесењих плодова може да се направи свашта.

На часовима пројектне наставе и ваннаставних активности наши најмлађи ученици стварали су занимљиве јесење креације користећи различите технике и материјале.

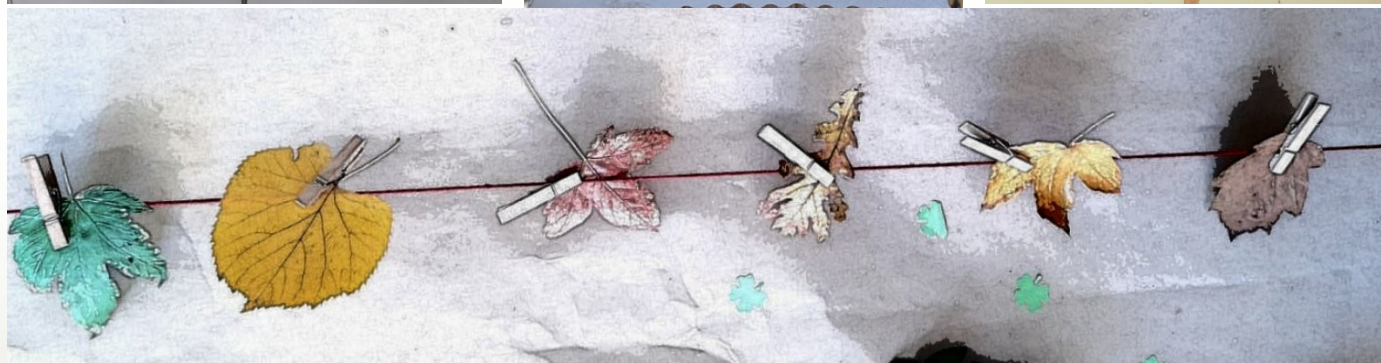

Јесењи пејзаж, IV2

Јесење
креације,
ИО Поток

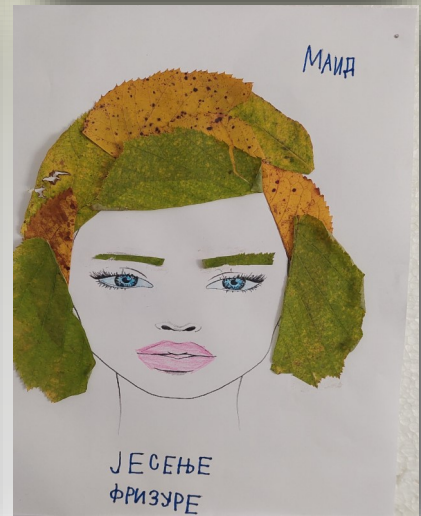
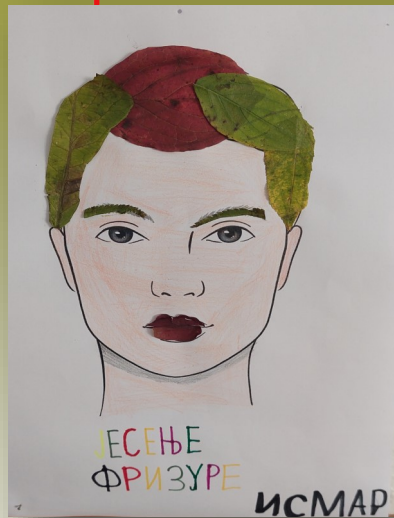
Цветни кутак
(шишарке, лишће), IVЗ

Отискивање јесењег лишћа, ИО Гостун

Фигурице од жира, ИО Матаруге

Јесење фризуре, ИО Завинограђе

Јесење дрво, И2

Ближи нам се златна јесен

Као што и сам наслов каже, стиже нам краљица у златним кочијама а њено величанствено име је ЈЕСЕН.

После дугог и топлог лета стиже нам нешто раније тмурна и кишовита јесен. Дрвеће добија златну одећу, шумске стазе жути, нови, пространи ходник. Мој крај је окићен лепим ватреним бојама. Људи у пољима завршавају своје послове. Спремају дрва за огрев. Мама спрема зимницу, мирис се шири читавим двориштем. Мој брат и ја проводимо доста времена у својим собама, што због времена али и због школских обавеза. Јако нам је жао. Једино што нас чини срећним је када беремо јесење плодове. Сунце се и даље пробија кроз облаке у току дана, греје нас док су јутра и вечери јако хладне. Јак и немирни ветар игра се са разнобојним лишћем и крхким гранчицама. Вредне веверице убрзано скупљају плодове за зиму. Оно што ме јако усрећи је цвркут сићушних птица које се сакривају под стрехом мог крова. Данас, док сам слагала јесењу одећу, оне су ме посматрале уплаканих очију.

Свако годишње доба је посебно. Тако је и ова јесен донела дарове свима. Зато уживајте у сваком дану.

Нејла Сакић, IV2

Стигла нам је јесен

Коначно, ту је славна сликарка звана „Јесен“, поново боји, шара, црта, слика. Понела је све палете предивних боја. Каква промена, какво освежење за све нас.

Воzeћи се у кочијама пуним јесењих дарова, неуморно боји и не престаје. Завирила је у сваки кутак, покуцала на сваки прозор. Природу је пресвукла, небо обојила, птице испратила, њиве и воћњакње напунила, али са собом нам је донела и велике кише. Небом тумарају густе тмурни облаци који се спремају да сваког часа заплачу и тако, одједном, из мукле тишине чују се сузе које све јаче и јаче лупају о олуке, правећи ту пријатну буку. На крошњама дрвећа још увек су листови, спремни за свој последњи плес. Први ветар уништиће све њихове недосањане снове и однети их са собом у неповрат. Ливаде подсећају на прелепе ћилиме које су некада ткале наше нане, а њени немирни становници трчкарају по њему, не знајући још увек где ће и шта се то збило. Сунце полако и скоро потпуно залази за облаке и само понеки зрак успе да се пробије и додирне тло. Безброј сочних јесењих плодова завршило је у теглама са црвеним поклопцима. Ваздухом још кружи мирис печених паприка. И тако после свих тих гужви, бербџи, зимнице, одједном све утихне. Сви смо код куће и са ужитком пијемо домаће сокове од дрењина и боровнице који су мени омиљени. Све се променило...

Не воле баш сви ту сликарку „Јесен“, али за мене је она нешто посебно. Мирис чаја, топло ћебе, породица на окупу... Предиван је осећај знати да смо сви ту заједно.

Дани Балија, IV2

ЕКОЛОШКЕ АКЦИЈЕ

Дан пешачења

Чланови биолошко-еколошке и историјске секције наше школе и ове године су традиционално обележили Дан пешачења - 15. октобар. Заједно са руководиоцима поменутих секција, наставницима Адмиром и Денисом Аломеровићем, око 40 ученика запутило се од нове школске зграде матичне школе према ИО Завинограђе.

Спојили смо лепо и корисно, па смо успут причали о значају природе, смењивању различитих биљних врста са променом надморске висине и климе. Нажалост, успут преко Врлобаша смо наишли на неколико „дивљих“ депонија у сред шуме. То је била прилика да још једном истакнемо колико је важно очување и заштита животне средине, као и да укажемо на значај правилног и прописног одлагања отпада на за то предвиђена места.

Када смо стигли до наше школе у ИО Завинограђе наставник историје искористио је прилику да нам, још једном, укаже на историјат наше школе, са посебним освртом управо на школску зграду у ИО Завинограђе која је некада била у склопу сеоске задруге која је сада, нажалост, напуштена и урушена. У запуштеној згради некадашње задруге поједини ученици који воле старе изворе, пронашли су различите књиге и литературу која се некада користила у настави.

Двориште које је некада бројило велики број ученика, захваљујући нашој посети, поново је после дуго времена испуњено дечијим осмесима и грајом. Уверили смо се у још један велики проблем мештана који овде живе, а то је велики проблем са водоснабдевањем, па воду за пиће и потребе домаћинства већина мора да доноси или довози са удаљених извора.

Међутим, школска града поред задруге је, на срећу, саграђена у скорије време и још увек успева да одоли зубу времена са неколико ученика који је похађају, и којих је и овде, као и свуда у нашој околини, нажалост, све мање из године у годину, због бројних миграција наших мештана у иностранство.

На крају, можемо закључити да је ова шетња успешно реализована, да су ученици схватили важност промовисања здравих стилова и начина живота и још једном се уверили у значај образовања и васпитања, као и да је школа главни темељ у животу свакога од нас.

Денис Аломеровић,
руководилац биолошко-еколошке секције

СПОРТСКА ДЕШАВАЊА

ШКОЛСКИ ТУРНИР У ФУТСАЛУ

Школски турнир у фудзалу одржан је у периоду од 17. до 19. октобра на спортском терену „Јалија“.

Укупно је учествовало 13 екипа које су биле подељене у две категорије: млађи узраст (5. и 6. разред) и старији узраст (7. и 8. разред). Такмичење се одиграло према куп систему.

Победници у млађој категорији су ученици одељења V1 који су у финалној утакмици победили одељење VI1 резултатом 4 :1.

Победници у старијој категорији су ученици одељења VIII3 који су у финалној утакмици били бољи од ученика одељења VII1. Регуларан ток те утакмице завршен је резултатом 0:0.

После извођења пенала, резултат је био 2:0

Све екипе које су учествовале на школском турниру показале су висок ниво поштовања правила такмичења, као и спортски дух.

Илхана Кукуљац, Елдина Жиговић, VI1

ОПШТИНСКО И ОКРУЖНО ТАКМИЧЕЊЕ У СТОНОМ ТЕНИСУ

Општинско такмичење у стоном тенису одржано је 20.10.2022. у ОШ „Душан Томашевић Ћирко“ у Великој Жупи.

Већ традиционално ученици ИО Орашац, постигли су одличне резултате:

- * прво место у екипном такмичењу за девојчице;
- * друго место у екипом такмичењу за дечаке;
- * прво место у појединачном такмичењу за девојчице – Медина Бјелак;
- * прво место у појединачном такмичењу за дечаке – Адис Бјелак.

Окружно такмичење у стоном тенису одржано је 2.11.2022. у Пожеги, а ученици наше школе постигли су завидне резултате:

- * друго место у екипном такмичењу за девојчице;
- * друго место у појединачном такмичењу за девојчице – Медина Бјелак;

Учесницима такмичења све похвале за труд и постигнуте резултате.

Растимо уз лепе речи

Живимо у свету где се све заснива на материјалним стварима, где се живот заснива на послу, породици и малим тренуцима одмора.

Већином се занемарују духовне вредности и осећања људи. Сви се ми видимо као успешни људи, међутим, прави успех се налази у човековој души и начину изражавања. У нашем језику постоји много лепих речи које смо први пут чули од својих родитеља. Сматрам да у сваком човеку постоји једна осећајна особа којеој разум не дозвољава да то искаже. Мислим да није тешко да кажемо оно што осећамо. Када нам неко упути лепу реч, осећамо се као најбоља и највољенија особа на свету. Зато треба да говоримо лепе речи да бисмо усрећили некога и поправили му дан. У свакодневници се говори много ружних речи, где лепа реч дође као мелем на душу. Долазила сам у ситуацију да се посвађам са неким и да се после тога запитам да ли сам нешто лоше рекла или повредила ту особу. Зато избегавам да говорим ружне речи, да се касније не бих кајала због тога. Мислим да на овом свету није вредно да говоримо ружне речи и да се међусобно вређамо, већ треба да ширимо позитиву и лепо изражавање. Расла сам уз своје родитеље са увек лепим и нежним речима. Надам се да ћу и ја, када будем већа, моћи у људе да улијем барем мало љубави.

Мислим да није вредно са неким да се замерамо говорећи ружне речи, већ да увек треба да ширимо љубав, срећу и, што је најважније, поштовање.

Цејла Жиговић, VIII2

Када бих срела чаробњака...

Када бих срела чаробњака, помислила бих да се неко шали са мном!

Завршило се лето, кише су почела да падају из туробних облака, а кажете да је чаробњак ту. Где ли је био за време лета, питам се?! Е, пошто је чаробњак нека нареди да киша престане, тек је почела, а већ је свима досадила. Када идем из куће у школу, било шта да обујем, почне то шљапкање по барама! Ако је чаробњак, нека уклони то! Како му само име каже, вероватно има чаробни штапић, па ради шта год пожели. Хајде нека дотакне те кишне капи и нека магијом нестану!

Тако је досадан дан. Киша, киша, киша... Реците чаробњаку да учини да пресуше те кишне капи и досадне барице, да огреје сунце! Ипак је чаробњак ...

Селма Таловић, V2

Мој завичај

Мој завичај је јако мало место и назива се Бродарево... Кажу по неком бродару добило назив. Као што рекох, место је мало и може се сазнати све за чак неколико дана.

Ту сам похађала школу четири године и упознала чудна и занимљива месташца, ту сам одгојена и научена основној култури, да не вређам никога без разлога. Бродаревци и нису тако меког срца, баве се туђим животима без потребе, а не гледају своја посла.

Навикла сам на људе и децу јер ми је сваки дан исти. Сваког јутра се будим у истој кући, идем у исту школу, седим у истој клупи - али то ми не смета. Многи би ионако желели да се врате. Сваког дана се дешава нешто што оставља последице и трауме на људе и децу.

Нећу се жалити на Бродарево које оставља незабораван утисак на мене, нећу се жалити на Бродарево са којим проживљавам ево већ својих једанаест година.

Селма Таловић, V2

Душа

Као једно пуно небо туге, као једно море
Чак и више, постаје све горе
Сваког дана, док он не схвати
Да због њега ова ситна душа пати

Срце лупа, дах стаје, јер је клупа наша празна
И ничега нема више, све је бледо ал' на срцу само његово име пише
И џаба сад, што да се врати Бога моли
Јер га ова ситна душа и даље воли

И опет као да све прође поред тебе
И опет убеђујеш себе
Да је најбоље овако
Јер ову ситну душу повредио је лако

И увек се враћају она два ока
Која ти више од живота значе
И опет сваке ноћи, на влажноме јастуку,
изнова, ова ситна душа плаче.

Енеса Аломеровић, VIII

Живот ми је дао

Живот ми је дао пријатеља за пут цео
 Ал ми брзо досади, па постане сив ал опет буде бео
 И знам да бих за њега окренула цео свет
 Јер ми он стално мали поклања цвет
 И стално ћу га волети
 Чак иако вечно међу нама траје рат
 Јер ипак је он мој најмилији брат.

Живот ми је дао особу која ће ме највише волети
 Са које ми мисао никад не силази и када је угледам срце ми полети
 Некога ко ће ме причом давити и од мене великог човека правити
 Особу која ће ме увек мазити и пазити
 И на крају, после свега, бити мој акробата
 Јер ипак је он мој најмилији тата.

А сада, једна жена живот ми је дала
 Храбрила и дизала када год бих пала
 Дала ми је све своје ноћи бесане
 Како бих ја имала живот без икакве мане
 Дала ми тела део сваки, срце своје
 Да никада не би сузу пустило ово око моје
 И за све јој хвала јер, сада, живот ми је као бајка
 И све је то створила моја мајка.

Енеса Аломеровић, VIII

Птицо бела

Зашто си дошла птицо бела,
 Што ниси другу љубав срела,
 Него баш у моје наручје слети,
 Да са тобом далеко да полетим.

А знаш да нисам таква,
 Да стално кажем да ми је боље овако,
 Не треба мени љубав каква,
 Ићи ћу пешке, сама, полако.

Носиш ми у кљуну ружу црвену,
 Која ме напросто обори с' ногу,
 Ал' све ће оне на крају да увену,
 Само неког да освоје могу.

Твоја баш учини исто,
 Заједно са душом твојом чистом,
 Загрлих те и осетих перје твоје,
 Што упорно греје срце моје.

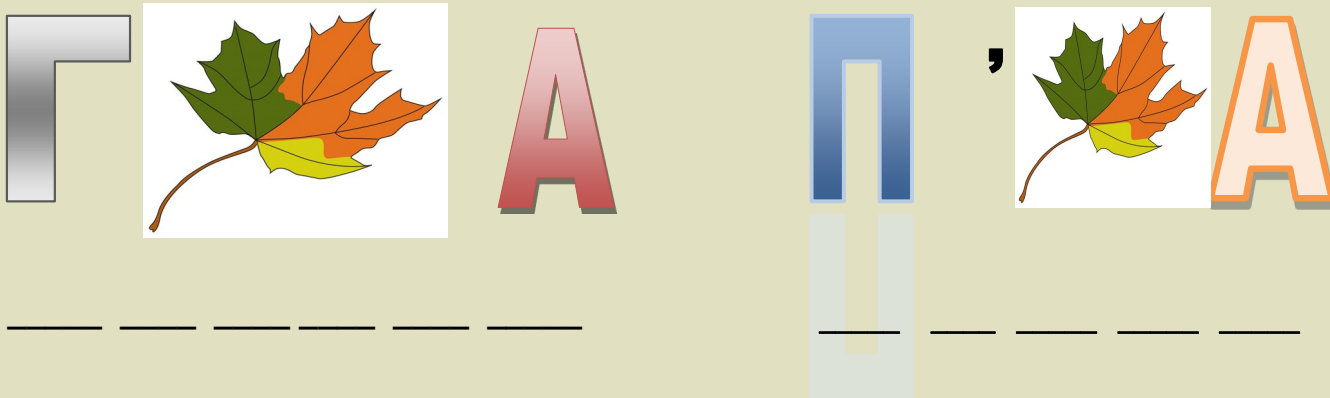
Дуго смо летели ми,
 Ал' кратко трајаше то нејлепше време,
 Што птицо бела пружила си,
 Заврши се, таман кад почетак треба да крене.

Никад те нећу заборавити,
 Не желим да осетим бол мог срца,
 Које за тебе стално куца,
 А ти је остајеш драгоцени део истог.

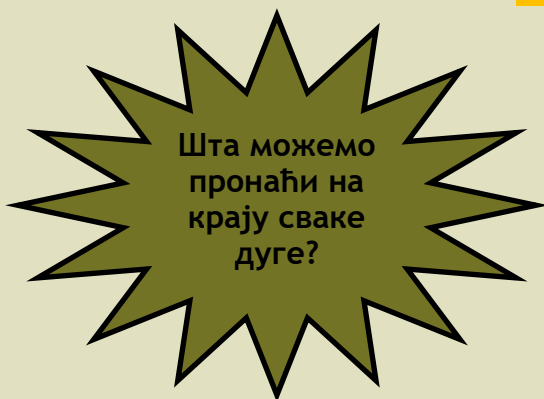
Андреа Гојаковић, VIII

ЕНИГМАТИКА

РЕБУСИ

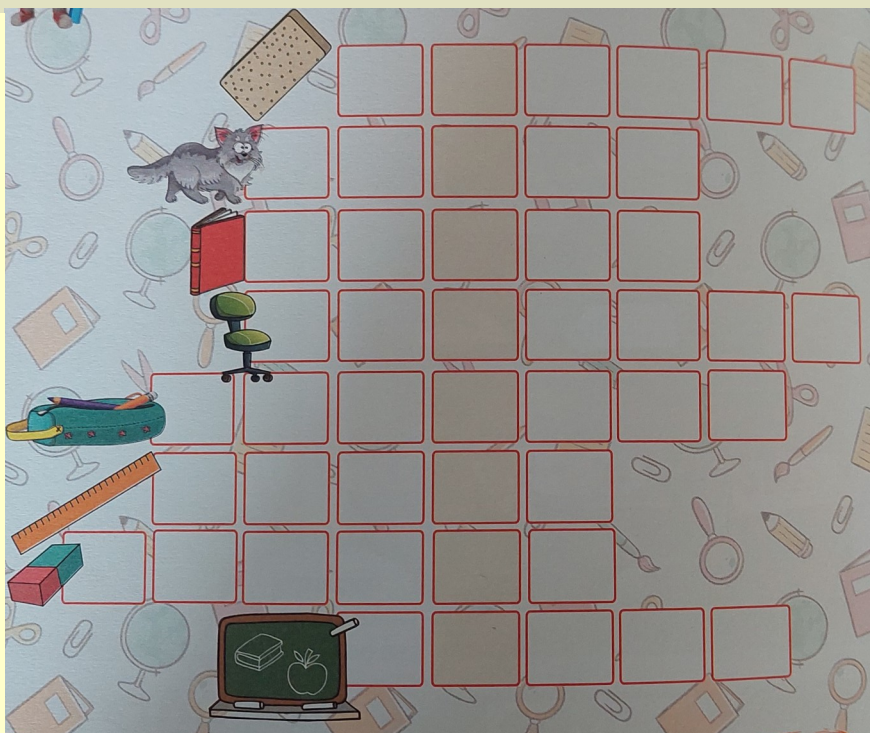
МОЗГАЛИЦЕ

Хана је радила тестове из биологије, математике, енглеског језика и историје. Шале ради, све тестове је радила на француском језику. Наставници нису знали француски језик, али је један од њих потпуно разумео тест. Из којег предмета?

УКРШТЕНИЦА

Када водоравно
упишеш тачне
називе појмова
са слика , у
обојеној колони
добићеш назив
једне школске
просторије.
Уживај!

РЕШЕЊА: глиста ,листа ,слово е, наставник математике јер су сви задаци бројчани ! Учионица.

БРОШ

Вечно сећање

Сваки нови дан је прича за себе. Никада не можемо знати шта нас очекује... Једно је сигурно... Да се све временом угаси, па и наши животи. Такав је живот, некада суров и болан.

Наша драга колегиница, човек, сестра, мајка, ћерка и педагог какав се само пожелети може, прерано нас је напустила. Била је велики борац, врстан учитељ и искрен пријатељ.

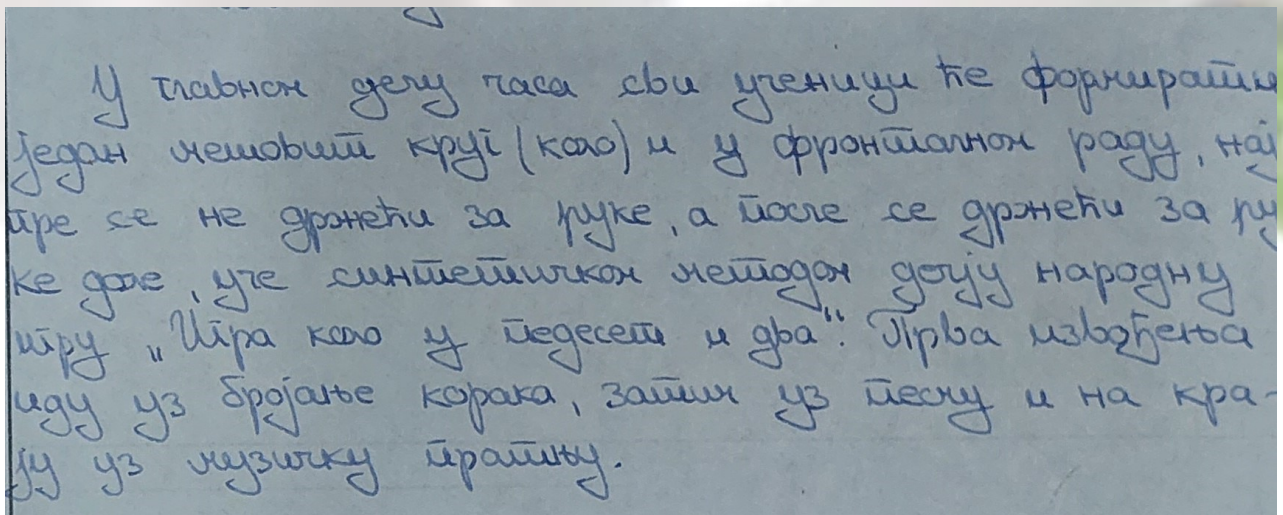
Једна снажна, одважна и отмена жена у чијим се очима видела одређена црта строгаће, али и нежности. Била је једна од оних жена којима се људи диве, јер је њена појава изазивала велико поштовање. Имала је став, победнички став, храброст у кораку и одважност у гласу. Њена преданост и истрајност у послу, породици, пријатељима, пример су и узор свима нама.

Свој радни век започела је школске 1997/98. године у ОШ „Светозар Марковић“ у Бродареву, вредно преносећи знање, учећи децу свим оним вредностима које красе једног честитог и образованог човека. Несебично је давала себе у раду.

Млађе колеге ће је памтити по мудрим саветима, а старије по њеном труду, раду и доброту. Испунила је своју учитељску мисију на овом свету, по чему ће је памтити многе генерације ђака. Онако истрајна и пожртвована, свима је излазила у сусрет. Несебично се трудила да истраје и оствари све своје циљеве.

Након великог бола који је остао након њеног одласка, остаје нам да се захвалимо Богу што смо имали ту част да је познајемо и да је се радо сећамо са поштовањем и дивљењем.

Колектив ОШ „Светозар Марковић“ Бродарево

Рукокопис учитељице Азре Хењаш